

5302

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *A. L. Hedenström*
 Härad: *Bräkne* Adress: *Karlshamn.*
 Socken: *Öljehult* Berättat av: *Torgild Nilsson ft. Ring*
 Uppteckningsår: *1936* Född år *1860* i *Öljehult*

Uppteckningen rör	<i>Lyfte</i>	sid	<i>1-4.</i>
	<i>Timmerkäringens gåra</i>	"	<i>5</i>
	<i>Ola Ring</i>	"	<i>6-7.</i>
	<i>" " 's död</i>	"	<i>7.</i>
	<i>Likfärd</i>	"	<i>8.</i>
	<i>Om gengångare</i>	"	<i>8-10</i>

Skriv endast på denna sida!

10 sid.

Blekinge
Nästen
Östskott
i 1856

5302

Ad. Klöcker
Pav. Inge. Jönköping
Juni 1880

1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lyfte.

Skrämslyfte. Emelia Mattsson var illa rädder för hästar. Hästar.
Hon stod bredvid hästar, som skulle i sken. Var då med
pojken. Han fick lyfte. Han slo' med händerna lik-
som hästarna kardade. De to' blo av hästen, drängen,
som körde, och bonden, som ägde hästarna och gå-
ungen, som ble bra.

En husstäm ble rädder för en äl, som mannen ^{äl.}
sagl i vasken. Barnet fick lyfte. Angslade sig och krap
som en äl. Modern köpte en levande äl och flädde
han själv, trättade älen och gav pojken av rannet.
Trättade kroppen på honom med rannet och gå han
av hjärteblodet. Han ble bra. Jy (= Ingrid) var där efter
14 dar, 3 veckor, och då var det undangäst.

Liteskervan. Om de få se "en dörr", få barnen den.
Då äro de bönagna att gå till graven och till jord.
Edvard Olsson Matilda i Belgien blev förbränd öns

Emma Roslunds döt. som dog hastigt i dubbelsidig lunginflammation. Matilda gav ölma av jorden från graven i vatten att dricka. Var fört blek och som ett litet i ansiktet och skakar i lemmarna. Ble sedan duktig.

Horskerman. Om en främmande, som har haft öfvelta barn, har haft barnet i sina händer, får det detta lyte. Det kan ej gå och ej äta, utan är som om lemmarna ville skiljas. Farligt om den främmande kysser barnet.

Botemedel: Man ska skraps lite i den främmandes loppet. Deras skall ej veta det. Sedan skall man slå vatten över rygheln eller handtaget till dörren (där den främmande gått ut) 3 gånger i en kaffskopp. Och sedan skall man ge barnet detta att dricka.

ett av minas barn, Frida, har haft detta lyte. Hennes gudmor Emma Håkansson kyssade barnet. Hon höll sej te andra, fastän hon var gift. Dileau ble sjuk. Fastän hon va' arst och kunde gå va' hon "sterig och blek".

Skrämslyte. (orm). En flida var på utställningen i Karlskrona. Där var bl.a. en orm. Flickan tog efter den, och den slingrade sig kring högra armen. Hon höll bosen i högre nären. När hon fick barnet, kunde högre nären ej öppnas. Var hos ett par läkare, men de kunde ingenting göra. Då gick hon till en gumma, som visste redan på lite saker och Ting. (För Ingvid sjölv!). Modern till barnet tetade i 14 dagar efter en levande bosa. Hon skulle slå ihjäl den sjölv och lägga han i ratten. Hon öste sedan av ratten gumman nären på pojken. 3-4 dar därefter öppnades nären mer och mer och blev riklig.

Skrämslyte. Olof Thorssons Fina hade sällskap med en slaktarens syster från Båstad. Hon blev osams med honom. Blev sedan bekant med Olof Thorsson och gift med honom. När hon väntade barn, var hon med på en bilfärd till Ronneby eller Karlskrona, då den förste

fästmannen var chaufför. En av hämnas släppte
han styret och hon flöt upp och sö i sätet och
ble rädd. Barnet fick lyfte och kunde ej tala,
fastän det var sex år gammalt. Men man kunde
ej göra nå sak, då man ej fide tog varken i
honorn eller bilen.

Ture och Ellen Svenssons i Belgand pojke
går som en fyllehund och är icke riktig. Modern
ble skrämnd vid ett fyllekalas i hemmet, då
grät uppstod. Hon var hos mig tre gånger med
pojken. Jag sa: "Bed om blod från den, som började
gräta, Sven Telius, men hon kunde ej få å se
nå göra detta."

Stuga droppar från apotek hjälper.

Finnmakäringens gåra.

Ingrid bodde med sin mor och far i Gränsö.
En finmakäring kom om kvällen och bad att
få bli över om natten. Fadern var borta, men mo-
dern sa, att det kunde hon väl få. På morgonen,
när hon skulle gå, gav hon mor en brun böna
och sa, att hon skulle sy in den i sitt linstycke.
"Så länge du har denna bönan, ska' du slippa att
vara pengalos." Sen sa' hon inget vidare, utan gick.
Far, som varit i Skåne, kom hem. "Du har varit
främmat," sa han. Mor baka där etter och kölus i
spisew. "Så' hit linstycket," sa han. Så tog han bönan,
kastade den i bakugnen och all eld och aska och
bränder bläste ut, och där låg en blank Svärma.

Ola Ring.

Ola Ring heter fullständigt Olof Ring Karlsson.
Ring = utdrag ur kung Ring. (Fnyrid ansåg, att ståteten
härstammade från denne kung.)

Far (= Ola Ring) tog på pulsen och kände,
om blodet var friskt eller sjukligt.

Han blev för rättvis för kungen. De tyckte på Hos kungen.
honorn, för att han botade folk. Han fick resa till
Stockholm. Tre män togs ut, och han skulle säga, vad
de hade för sjukdom. Till den förste sa han: "Tur för kan
du min gubbe lilla inte bälta din storsta! Det blir din död."
Den andre var kypor och frisker, och far sa till honom,
att han behövde ingens läkare. Den tredje var sjuker och
ständiger. Det ble döen för honom. Far sa, att han
snart skulle dö. Han levde ej heller stort längre än en
manad därefter.

Far fick silvermedalj av kungen och silverpenning

med blakt band sattes på framför altaret i Oljekults kyrka. När far var död, ville en bror i Värmland ha både hans rosk och penning, och han har dem nu.

En i Skåne hade fått ett hundhår i sig. Far ordinerade, att de skulle koka ett årtalen och på skulle han dricka varmt. Hon gjorde det och slapp håret.

Mot lungrot skulle man äta råa vitkåls storkar och dricka sur kärnmjölk. Det kan hjälpa, om den ej är för gammal.

Ola Rings död.

På sommaren året förut skulle han sätta ålarror. Fick då ett slaganfäll och var ej riktigt sedan. På julaftonen han levde, kom han sin och sa: "Det är siste julaftonen jag lever." Han ble sen sjuk i mars månad den 25:e. Min mor var död, och han var omgiven med en annan fru. Den 25 på tisdagsmorgonen sjuknade han och slutade på torsdagskvällen. Det är nu

5302

20 år sedan. Jag är 76 nu i sommar. Far var 78 år 6 mån.
och 5 dar. Hon do av blodkräfta.

Likfärd.

Jag har mött likfärd, som blivit ett annat sen. Jag var
barn och hade varit med och dagsorakat. Det var
en hustru, som var döer, och jag visste ej de,
utan kom i vägen för henne. Jag såg vagnen. Jag
gick i högre kanten; går man på vänstra sidan,
behövs man ej vara rädd för ohyra och bräte.
Men vid högre sidan kan de bli dödsjulea.

När man ser nåt, ska man ej tala
om det på krället.

Kalle (= Ingrid's man) mötte ett fru-Om gungäpans
hinner och gick henne utera. Det var ett skett,
som blivit ett och ej var kommen i go jord.
Hon, som var barnfödd i Stummariala, hade grant

Likfärd.

men saker och ej uppenbarat det. Hon fick ingen ^{lån} rospå
jorden. Knyffen dör väl, men själen går igen.

När de dör i förtid, kan de få gå
i många Herrans år, till deras Tid är ute. Sedan
blir det bättre. Många visar sig. Ett fruntimmer häruppe
visade sig jämnt om. Hon visade sig för most. Hennes
man sa: "Varför kastar du sten där under köket?"

Hon ställde sig vid köksdörren om krällarna.
Hon änkas Longegård, som bodde mitt över, sa henne var
kräll. Hon kallade det hennes man Fritjof, blev
Fille Kalle. Hon gick dit. Han fick ej se henne, men
den gamla såg henne.

Hon fick även samtala med henne. Hon var i
sin dräkt, som hon haft, när hon levde. Se till den gamla:
"Du ska ej dricka så mycket kaffe, ja får inte nären,
där ja är. Prästen var däruppe. Tiotal är sen om dag.

Sen morgon, när solen gick upp,

5302

Fittade hem in gumm förstket. Mannen såg henne och
gick tvärtem. Hon var så fin. Han så till henne
dessa, och hon svarade: "Det har du inte med att
göra." Han sa: "Gude i Guds namn och var i fred."
Sen så han henne aldrig.

10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV